

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

Вірш
“Contra spem
spero”

**Лариса
Петрівна
Косач**
народилася
25 лютого
1871 року
в місті
Новограді-
Волинському.

Contra spem spero! - Без надії сподіваюсь! (Лат.)

Contra spem spero!

Гетьте, думи, ви хмари осінні!
То ж тепера весна золота!
Чи то так у жалю, в голосінні
Проминуть молодії літа?

Ні, я хочу крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Жити хочу! Геть, думи сумні!

Я на вбогім сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі,
Буду лить на них сльози гіркі.

І від сліз тих гарячих розтане
Та кора льодовая, міцна,
Може, квіти зйдуть - і настане
Ще й для мене весела весна.

Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать
І, несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать.

В довгу, темную нічку невидну
Не стулю ні на хвильку очей -
Все шукатиму зірку провідну,
Ясну владарку темних ночей.

Так! я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити! Геть, думи сумні!
2 травня 1890 р.

ЛІРИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ. «CONTRA SPERM
SPERO!» — СВІТОГЛЯДНА ДЕКЛАРАЦІЯ
СИЛЬНОЇ ВОЛЬОВОЇ ОСОБИСТОСТІ.

ГРОМАДЯНСЬКА ЛІРИКА

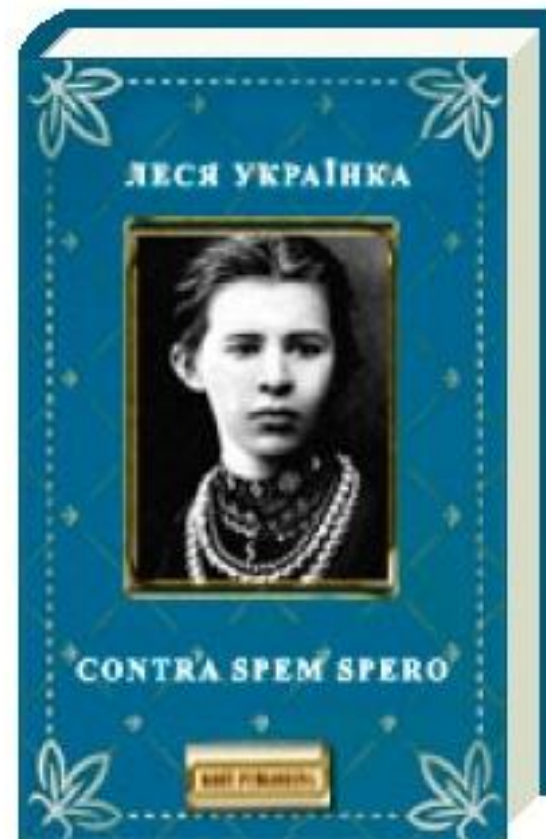
«І ВСЕ-ТАКИ ДО ТЕБЕ ДУМКА ЛИНЕ», «І ТИ
КОЛИСЬ БОРОЛАСЬ, МОВ ІЗРАЇЛЬ».

ФІЛОСОФСЬКА

OR NOT TO

- Поезія "Contra Spem Spero", назва якої у перекладі з латинської мови означає "без надії сподіваюсь", написана 19-річною Лесею Українкою. Саме в цей час життя поставило перед нею вибір: бути скороною важкою недугою (і не тільки фізично) чи перемогти.
- Поетеса не скорилася, вона вибрала другу пропозицію долі - стала на шлях боротьби за перемогу. У поєдинку з підступною хворобою, наперекір зловісним "осіннім хмарам" вона відчула жагучу потребу жити повноцінним життям. Ось чому такою зворушливою радістю струменять рядочки з листа до брата (відомого у літературі як Михайло Обачний): *"Любий Миша! Я воскресла! От і знов беруся здіймати "сізіфовий камінь" догори!.. Позволь при сій нагоді навести тобі цитату з мого нового безнадійно-надійного вірша:*
- *"Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать
І, несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать".*

○ Наведені рядки поезії "Contra Spem Spero" засвідчують, наскільки воєдино сплелися особисті настрої авторки з усвідомленням свого призначення як митця та загальносуспільними настроями. Цікаво, що свою нелегку працю поетеса бажає виконувати без жодних нарікань на лиху долю, з піснею на устах. Жагучі сльози, що ними вона хоче розтопити "кору льодовую міцну", не позбавляють поезію оптимістичного звучання.

○ Поезія "Contra Spem Spero" є своєрідною програмою дій, це гімн життю і боротьбі. Повставши проти духовної деградації, яку нав'язувала поетесі її фізична недуга, вона виграла свою "весну золоту". А Україна отримала поетесу, що є національною совістю і національною гордістю.

- Головною ідеєю віршу є підняття духу та надії на те, що після чорної життєвої смуги буде біла. Вона запевняє, що якщо вірити у добро, коли навіть немає віри, світ змінюється на краще і всі негаразди легше пережити, коли знайти останню краплю надії. Ліричним героєм є сам автор. Головним - людина, яка хоче жити щасливо і намагається закрити очі на усі нещастя, які звалилися їй на плечі. У творі ліричного героя можна утотожнити з Лесею Українкою. Вірш привертає увагу своєю простотою думки та високо піднятим настроєм.

- Вірш Лесі Українки *Contra spem spero* один із кращих не лише у творчості поетеси, а й у світовій літературі. Це своєрідна програма письменниці, її життєве кредо. Хоч пов'язана ця поезія з особистими обставинами життя Лесі Українки, її тяжкою хворобою, вона наснажує мільйони читачів, додає їм сили духу й снаги. Поетеса за допомогою метафори «я на вбогім сумнім перелозі буду сіять барвисті квітки» говорить про своє бажання прислужитись народові, бути йому корисною. Вона готова «на гору круту, крем'яную» «камінь важкий підіймать», «крізь сльози сміятись» і «без надії таки сподіватись».

